

gifter til modtagelse af udlændingen, herunder udgifter til boligplacering. Tilskuddet ydes til alle flygtninge og indvandrere, selv om boligplaceringsopgaven helt overvejende vedrører flygtninge. Tilskuddet ydes endvidere for den samlede tre-års periode uanset den enkelte persons behov for kommunale serviceydelser i form af rådgivning, tolkning m.v.

Alt i alt udbetales efter integrationslovforslaget - ud over de aktivitetsbestemte tilskud til aktivering og danskundervisning samt refusionen af kommunens udgifter til introduktionsydelse - tilskud, der har til formål at dække kommunens udgifter til modtagelse af udlændinge - voksne som børn.

Spørgsmål nr. 145:

Er det rigtigt, at kommuner, der i dag har mange ikke integrerede flygtninge, vil blive økonomisk dårligere stillet ved den foreslåede overgangsordning?

Svar:

Ved lovens ikrafttræden den 1. januar 1999 overtager kommunerne efter forslaget ansvaret for den resterende del af den integrationsperiode for flygtninge på 18 måneder, der hidtil er blevet varetaget af Dansk Flygtningehjælp.

Efter lovforslagets § 59, stk. 3, modtager kommunerne i den forbindelse et tilskud på 2.250 kr. pr. måned til dækning af udgifter til boligplacering, social rådgivning, vejledning, tolkning m.v. Tilskuddet svarer til det nuværende tilskud til kommunerne ved overtagelse af ansvaret for integrationsindsatsen fra Dansk Flygtningehjælp inden udløbet af de 18 måneder.

Hertil ydes efter § 59, stk. 4, et tilskud på 1.400 kr. pr. måned ved gennemførelse af aktiveringstilbud til den enkelte flygtning med mindst 35 timer om måneden.

Overgangsordningen giver således kommunerne mulighed for at afslutte den nuværende 18 måneders integrationsperiode.

Spørgsmål nr. 146:

Giver lovforslaget mulighed for, at kommunerne selv aftaler kvoter for fordeling af udlændinge, der går stik imod forudsætningerne for en ligelig fordeling, og hvorledes kan ministeren undgå dette?

Svar:

Efter § 8 i integrationslovforslaget skal kommunalbestyrelserne inden for et amt søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoten, skal boligplaceres.

Der er principielt intet til hinder for, at kommunerne inden for et amt aftaler, at hele det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoten, skal boligplaceres i én eller nogle få kommuner. Der er imidlertid ikke grundlag for at antage, at dette vil ske i praksis.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er en betingelse for, at en aftale om kvotefordelingen mellem kommunerne inden for et amt kan danne grundlag for Udlændingestyrelsens visitering af udlændinge, at aftalen har form af en fælleserklæring fra samtlige de involverede kommunalbestyrelser.

Det bemærkes endvidere, at en aftale om en uhensigtsmæssig fordeling af udlændinge på længere sigt vil være afhængig af, at kommunerne også i de følgende år vil kunne opnå enighed om en fordelingsaftale. I modsat fald vil Udlændingestyrelsens fastsættelse af kommunekvoter i de følgende år have en udlignende virkning, idet Udlændingestyrelsen vil fastsætte kvoterne blandt andet på grundlag af det antal indvandrere og flygtninge, der i forvejen bor i kommunerne.

Endelig skal det fremhæves, at det ikke vil være lovligt, at en kommune ved betaling til en anden kommune køber sig til en lille kvote.

Spørgsmål nr. 147:

Hvorledes bliver den fremtidige finansiering for de kommuner, der modtager uledsagede børn?

Svar:

For mindreårige uledsagede asylansøgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4, er den fremtidige finansiering udformet således:

- Kommunernes udgifter til introduktionsydelse refunderes af staten med 100 pct., jf. lovforslagets § 45, stk. 3, nr. 2, dog længst indtil udlændingen fylder 18 år eller udlændingens forældre får lovligt ophold her i landet
- Kommunernes eventuelle udgifter til hjælp i særlige tilfælde, jf. lovforslagets kapitel 6, refunderes af staten med 100 pct.
- Kommunernes generelle udgifter dækkes af